

Σάββατο καὶ Κυριακή
Φεγγάρι δὲν ξελαίπει.

Βρυχᾶται, ἐπὶ θαλάσσης.

Ἐργατική, ἐργάσιμος ἡμέρα.

Παχνίθει, ῥίπτει πάχνην.

Κακουργία.

Ὁξυαῖς, γραμμαὶ ἐξέχουσαι, saillantes. Ὅταν ἡ σελήνη ἔχῃ ὀξυαῖς, ἀναγγέλλει, κατὰ τοὺς ἐγγωρίους, δυστυχήματα.

Γίταις, ἴναι, προσθήκη τοῦ αἰολικοῦ διγάμματος.

Κακουρίταις, χωρικοὶ ἢ ὀρεινοί. Ἴσως ἐκ τοῦ κακός, ἢ ἔχει τινὰ σχέσιν μὲ τοὺς Κουρίτας τῆς Ἰδης.

Υψέλη, τὸ κρέας τῶν προβάτων ἢ καὶ ἡ κεφαλοποδιά.

Συγκόκαλα, ἡ ἐβδομάς τοῦ ἀρτζιβουρίου.

Στάμενος, γέρον ἢ προῦχων.

Κρουστοῦρι, κόπανος διὰ τοῦ οὐοῦ κρούουν τὴν χορδὴν τοῦ τόξου δι' οὗ κόπτεται τὸ βαμβάκιον.

Διάνουα.

Συναλλήλοις μας.

Ἐξώθρωσε, μαθητὴς γραμμάτων ἢ τέχνης, τάχως ἀποξυόμενος διὰ τὴν ἐπιμέλειαν. Τὸ ἀλλαχοῦ ἐξισχόλισεν. Ἐκ τοῦ ὀρθρου.

Σεισουραδεῖ, ἐπὶ κυνὸς σαίνοντος.

Ἀναρβιγίδες, ἀνατριχίλαις.

Πρόβουλος, προϊστάμενος ἢ ἀρχηγὸς στρατιωτικός ἢ πολιτικός.

Πρόβουλον, ἐρίφιον, ἢ ἀρνίον, εὐρωστότερον τῶν ἄλλων.

Ἐπίνομον, ἐπώνυμον. Καὶ εἰς Κύθηρα.

Συνάμπειλον ἢ *Δέτης*, λιθία παρ' ἡμῖν.

Πομποφανταίς, ἐπιδείξεις μετὰ πομπῆς.

Χυματέρα, ἀπὸ γαλακτοῦ ἄνευ ψαλμωδίας.

Πατάρι, θεωρεῖον, καὶ σοφρᾶς. Ἰδὲ καὶ ἔρωτ.

Κλεπταποδόχος, καὶ κλεπταποδοχία.

Γνωμάτας, ὅ,τι εἶναι εἰς τὴν γνώμην, ἢ διάθεσιν.

Μυλωνῶ, κάμνω τὸν μυλωνᾶ.

Ἀπαλλάγω, ἀνταλλάσσω ζῶα.

Οὐδενός.

Πυκτὴ, gelatine.

Γλίνα, τὸ χυμένον παχὺ τοῦ χοίρου ἢ τὸ καλούμενον sans doux, τὸ παρ' ἡμῖν ἀνάλατο.

Πασήμεια ἢ

Παρσήμεια, συμπτώματα ἀσθενείας.

Μονοκοιλιότυπτα, δίδυμα τέκνα.

Ταλαποδέρνω, ἀνησυχία καὶ κίνησις τῶν ποδῶν τοῦ ἀσθενοῦς εἰς τὴν κλίνην, ἵσως ὁ τάλας πόδας δέρει.

Συναγωνῶ, ἀγωνίζομαι, ἐπὶ ἀσθενοῦς.

Χυλόπτα, ζυμαρικὸν εἰς εἶδος ταινίας πρὸς φρυγνόν.

Ἦθος καὶ φυσιογνωμία.

Θεώρησε τὸ ἥθος μου
Πῶς εἶναι σὰν τὸν χάρον.

Ἐξέχει, κατὰ τὴν κυρίαν σημασίαν.

Παράσημος, ἐπὶ ἀνθρώπου. Στρεβλός, τὸ ἀλλαχοῦ σημειωμένος.

Πλακόπη ἢ

Ἀρθόπη, ἄρτος ψυμένος ἐπὶ θερμῆς πλακός, ἢ ἀλλαχοῦ πιπτοπούλα.

Ἀλουσία, lessive.

Συρτηρῶ, ἀντὶ τοῦ παρατηρῶ.

Μεσοδόκι, μεγάλη δοκός, ἣτις ἐνώνει πάσας τὰς δοκοὺς καὶ ἐπιστηρίζεται εἰς στήλην, ἢ μαίστρα.

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΛΑΚΩΝΙΚΑ.

(Συνέχ. Ἰδε φυλ. 468.)

Α'. Παροιμίαι.

«Τὸ ἐλάφι νὰ χρωστάῃ
καὶ σ' τὸ λόγγ' ἄς περπατάῃ.»

Ἦτοι ὁ ὀφείλων, ὅπου καὶ ἂν πηγαίνει, ὅσω καὶ ἂν ἐναντιοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἑαυτοῦ χρέους, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τῶν ὀφειλομένων. Ἐν Ἠπείρῳ ὑπάρχει ἄλλη ταυτοσήμαντος ἡ ἐξῆς:

«Παλῆος πλοχὸς σέπεται, παλῆὸν χρέος ὄχι.»

«Κε' ἡ ἀμάχη
Δίκησιν πρέπει νάχη.»

Ἦτοι καὶ αὐτὸς ὁ πόλεμος, πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ δίκαιον ὑπὲρ ἑαυτοῦ.

«Τὸ λωβό μου τὸ παιδί
Κληρονόμος θὰ γερῇ.»

Ἦτοι ἐκ τοῦ τέκνου, ὃ περ δὲν ἐλπίζει ὁ πατήρ νὰ γίνῃ καλὸς υἱός, γηροκομεῖται, παρ' οὗ δὲ ἐλπίζει, καὶ κακὰ ἀπολαμβάνει. Ἐν Ἠπείρῳ περὶ τοιαύτης περιστάσεως ὑπάρχει ἡ ἀκόλουθος:

«Κακοῖμιμένο μου παιδί
Καλέ μου νοικοκύρη.»

Β'. Μυρολόγια.

Νὰ πιάσω ἄπο τὴν ἀρχή,
Ἀπὸ τὸ ἄλφα ὡς τὸ μῦ.
Ἐ! Καπετάνιε μου Βοειδῇ!
Πῶ διάηκες νὰ γροικηθῇς
Νὰ πάρῃς ὅλη τὴν τιμή.

Τῶν Μαυρομιχαλλίωνων,
 Ἰλιάης, κ' ἔκαμες ὀρδί,
 Μὲ σ' τοῦ Μανιάκη τὰ βουνά
 Ἀπ' ἅν' σ' ταῖς ἔρμαις ταῖς κορφαῖς.
 Δὲν φταίει ἄλλος τίποτες
 Γιαμὰ ὁ Φλέσσας ὁ παππᾶς
 Πάντεχε νῆναι μαρουλάς.
 Ἐδλιάης καὶ σ' ἐγέλασε
 Τῇ νύχτα τὰ μεσάνυχτα
 Ἐπιασες κ' ἔκαμες φανούς
 Για νὰ σὲ ἰδῇ ὁ Μπραχίμπασας.
 Κ' ἐκεῖνος τὸ παληόσκυλο
 Ἰβγάνει κολώναις τῆς νυχτὸς
 Καὶ χώρια οἱ καββαλαροὶ
 Κ' οἱ Ἀρβανίταις τὰ σκυλλὰ
 Κ' ἔνν' γιουρούσι (1) κάμασι
 Καὶ ἴσ' τὸ ταμπούρι (2) ἰκόψασι.
 Ἐτότες ἔκαμες φυγὴν
 Κ' ἤρθεσ' ἴσ' τὴν ἄκρη τοῦ λογγοῦ
 Μὲ δύο Βλάχους μοναχὰ
 Καὶ σ' ἐκατάφθασ' ὁ ἀτλῆς (3)
 Καὶ σ' ὀύρριψε μίαν κουμπουριά (4),
 Κ' εὐγάλες τ' ἄργυρο σπαθὶ
 Καὶ τῶν βλαχῶν τὸ δόνονες
 Νὰ φέρουνε φανέρωσι
 Κάνε (5) μου ἴσ' τὴ γυναῖκά σου.
 Καίνοι δὲν σ' ἐκυτάζανε
 Καὶ σ' ἐπερίλαβ' ὁ ἀτλῆς,
 Κ' ἐπῆρε τὸ κεφάλι σου
 Ἰπῆρε καὶ τ' ἄργυρο σπαθὶ
 Μαῦρε Πιέρο μου (6) Βοειδῇ
 Ποῦ δὲν ἐχόρταινες τιμὴ.
 Ἦ τὸ κανες πενεργωτῆς (7)
 ὁ Μπεζαντὲς (8) νὰ χαλασθῇ
 ὁποῦ σκλαβὸν τὸν εἶχας
 Κάτω σ' τὰ Μοθοκώρων
 Θυμήθης τὰ παλαιὰ
 Ποῦχατε ἴσ' τοὺς πρώτους σας.
 Τί συμφωνία εἶχας
 Μπραχίμης καὶ Πετρόμπης
 Στράτεμα γιὰ νὰ μὴ ἐλθῇ
 ἴσ' τὴ Μάνη καὶ ἴσ' τὸ Μωρεάν.
 Τὸν Μπεζαντὲ τὸν δλιάσαν
 νὰ βρέκουσι (9) τὴν ἀφορμὴν

Γιὰ νὰ τὸν ἐχαλάσωσι
 Μὰ Μπεζαντὲς ἦταν σοφὸς
 Κ' ἤξερε τὰ πολιτικά
 Καὶ τὸν ἀπελοήθηκε (1)
 Πῶς ἦν ἐχθροῦ μου τοῦ Βοειδῇ
 Καὶ ἂν δὲν μὲ πιστεύετε
 Ἰωτῆσθε Τούρκους καὶ Ῥωμηοὺς
 Καὶ Κορωνηοὺς καὶ Μοθωνηοὺς.

ΛΘΑΝ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ.

ΠΑΝΔΩΡΑ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ. Ἦρξαντο γινόμεναι ἀνασκαφαὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον γάδιον ἀνεκαλύφθησαν δὲ μέχρι τοῦδε μάρμαρα, τεμάχια στηλῶν, βαθμίδες καὶ τὰ τοιαῦτα. Εὐρέθη πρὸς τούτοις καὶ ἐπιγραφὴ ἐπιτύμβιος τοῦ Ε' ἢ Σ' αἰῶνος, ὡς λέγεται, μ. Χ. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς ἠγόρασε φιλοτίμως ἐξ ἰδίων τὴν παρακειμένην γῆν ὅπως γίνωσι μεγαλήτεροι ἀνασκαφαί.

ΑΠΟΧΗ ΑΠΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ. Εἰς τὰς μεγάλας πόλεις τῆς Εὐρώπης, οἷον εἰς τοὺς Παρισίους καὶ τὸ Λονδίνον, ἐνίοτε οἱ ἐργατικοὶ ἔχοντες παράπονα ὅτι ἢ οἱ μισθοῦντες αὐτοὺς δὲν δίδουσιν ἀρκετὸν μισθόν, ἢ ἡ κυβέρνησις ὑπερτιμᾷ ἢ ὑποτιμᾷ τὰ εἶδη ἐκεῖνα περὶ ὧν ἐκδίδονται συνήθως διατιμήσεις, συνεννοοῦνται πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀπέχουσιν ἀπὸ τῆς ἐργασίας ὅπως ἀναγκάσωσι ταύτην ἢ ἐκείνους νὰ ἐνδώσωσιν. Ἐσχάτως ὅμως ἔγεινεν ἐν Παρισίοις καινοφανὴς τις τοιαύτη σύστασις, οὐχὶ χειρωνάκτων, ἀλλὰ τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐργαστηρίων τῶν χειροτεχνημάτων. Ἀλλ' οἱ ἐργαστηριάρχαι, παρέλαβον ἀντ' αὐτῶν γυναῖκας. Σημειωτέον δὲ ὅτι οἱ ἐτήσιοι μισθοὶ τῶν τοιούτων ὑπαλλήλων εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀνώτεροι, καὶ κατὰ πολὺ μάλιστα, τοῦ μισθοῦ τῶν ἡμετέρων ὑπουργῶν. Οἱ μὲν λαμβάνουσιν ἐξ χιλ. φρ. καὶ τὴν τροφὴν, οἱ δὲ δέκα, ἄλλοι δεκαπέντε καὶ πολλοὶ εἴκοσιν, ἦτοι δραχμὰς εἰκοσιτρεῖς περίπου χιλιάδας κατ' ἔτος.

Οἱ ὑπάλληλοι αὐτοὶ συνέλαβον τὸ σχέδιον νὰ συστήσωσι μεγίστην ἐταιρίαν, κεφάλαιον ἔχουσαν δέκα ἑκατομμυρίων, ὅπως γίνωσιν αὐτοὶ ἐργαστηριάρχαι.

Ἡ περίεργος αὕτη σύστασις ἢ συνωμοσία ἐνθυμίζει ἑτέραν τινὰ πολὺ πλεον παράδοξον συμβᾶσαν πρὸ τινων ἐτῶν ἐν Νεοεβραάκῳ, σύστασιν τῶν ἐν ὧρᾳ γάμου παρθένων. Συνεννοηθεῖσαι ἀπεφάσισαν νὰ μὴ ὑπανδρευθῶσιν, ἐὰν πρῶτον δὲν ὑποχρεώσωσι τοὺς ἄνδρας νὰ ἀναγνωρίσωσιν ὅτι εἶναι κατώτεροι τοῦ γυναικείου φύλου. Ἐπὶ τούτῳ συνέταζαν σύνταγμα, ἐνῷ τὰ μὲν δικαιώματα τῶν γυναικῶν καθιεροῦντο,

(1) Τουρ. = ἐφοδόν.

(2) Οὐρύωμα.

(3) Ἰππεύς.

(4) Βολὴ πιστολίου.

(5) Κἂν, καὶ μετὰ τοῦ κ' ἂναι τὸ κ' ἐν Μάνη λαμβάνεται εἰς πολλὰς λέξεις ὡς προσχηματισμός.

(6) Πιέρος ὁ Πέτρος.

(7) Ἐπίτηδες.

(8) Εὐρίσκουσι.

(9) Ὁ Γεώργιος υἱὸς τοῦ Μπίη, αἰχμάλωτος Ἰμβραήμη.

(1) Ἀπελογήθη, ἀπεκρίθη.